

LA FAMÍLIA DE BOLÓS CEDEIX LA COL·LECCIÓ RAMON AMADEU DE CAN BOLÓS ALS MUSEUS D'OLOT

La família De Bolós ha cedit una trentena de peces de l'escultor barroc en dipòsit temporal a l'Ajuntament d'Olot, amb destí als Museus d'Olot.

L'acte oficial de cessió de la col·lecció s'ha fet aquest dimarts 16 d'abril, a les 11 del matí, a l'Espai de Restauració del Museu de la Garrotxa.

El Museu de la Garrotxa ha incorporat al seu fons la col·lecció de figures de pessebre esculpides per Ramon Amadeu procedents de Can Bolós. La família De Bolós, que conservarà la propietat de les peces, ha cedit temporalment una trentena de figures que componen la col·lecció a l'Ajuntament d'Olot, amb destí als Museus d'Olot. La cessió de les peces, que s'exposaran al Museu de la Garrotxa i al Museu dels Sants, s'ha oficialitzat aquest dimarts 16 d'abril a les 11 del matí amb un acte a l'Espai de Restauració del Museu de la Garrotxa.

La relació entre la família De Bolós i Ramon Amadeu es remunta a la guerra del Francès, quan l'escultor va demanar a Francesc Xavier de Bolós i Germà, farmacèutic i reconegut naturalista, que l'acollís a casa seva. Durant la seva estada a Can Bolós, Amadeu va esculpir un nombre important de figures de pessebre, una producció afavorida pel moment bèl·lic, que no facilitava la realització ni la venda de peces més grans, i per la inspiració rural que va obtenir de l'entorn garrotxí. Tanmateix, Amadeu ja havia tingut relació amb Olot i els De Bolós abans de la guerra, i en va continuar tenint després. Aleshores Olot era una ciutat de més de 9.000 habitants, dotada d'una escola de dibuix, un nombre considerable de fàbriques i una classe burgesa amb capacitat per encarregar obres artístiques.

La cessió de les peces, que inclouen reis, patges, soldats, àngels i animals, entre d'altres, s'ha acordat per un període prorrogable de tres anys. La família De Bolós continuarà conservant-ne la propietat, mentre que l'Ajuntament es compromet a mantenir la trentena de peces en bon estat.

L'escultor Ramon Amadeu és el figurista català més antic que es documenta. La seva popularitat es va construir sobretot al llarg del segle XIX, gràcies al moviment de la Renaixença. Protagonista de nombroses exposicions en les

darreres dècades del segle XIX i primeres del segle XX, va ser un escultor popular que va beure de la tradició barroca i el pessebrisme napolità, amb figures de terra cuita policromada caracteritzades per l'alt grau de realisme.

